

“मीठे बच्चे- यो पढाइ जुन बाबाले पढाउनुहुन्छ, यसमा अथाह कमाइ छ, त्यसैले पढाइ राम्रोसँग पढिराख, सम्बन्ध (लिंक) कहिल्यै नटुटोस् ।”

प्रश्न:- जो विनाश काले विपरीत बुद्धि छन्, उनलाई तिम्रो कुन कुरामा हाँसो लाग्छ ?

उत्तर:- तिमी जब भन्छौ, अब विनाश काल नजिक छ, तब उनीहरूलाई हाँसो लाग्छ । तिमी जान्दछौ- बाबा यहाँ बसिरहनुहुन्न, बाबाको ड्युटी हो पावन बनाउनु । जब पावन बन्दछौ तब यो पुरानो दुनियाँ विनाश हुनेछ, नयाँ आउनेछ । यो लडाईं हो नै विनाशका लागि । तिमी देवता बनेपछि यस कलियुगी फोहोरी सृष्टिमा आउन सक्दैनौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बच्चाहरू सम्झन्छन् हामी धेरै बेसमझ बनेका थियौं । माया रावणले बेसमझ बनाइदिएको थियो । यो पनि बच्चाहरूले सम्झन्छन्- बाबा अवश्य नै आउनु छ, जब नयाँ दुनियाँ स्थापना हुनु छ । तीनवटा चित्र पनि छन्, ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना, शंकरद्वारा विनाश किनकि गर्ने-गराउने त बाबा हुनुहुन्छ नि । एकै हुनुहुन्छ जसले गर्नुहुन्छ र गराउनुहुन्छ । पहिले कसको नाम आउँछ ? जसले गर्दछ वा जसद्वारा गराउनुहुन्छ । गर्ने-गराउने भनिन्छ नि । ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना गराउनुहुन्छ । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्- हाम्रो जो नयाँ दुनियाँ हुनेछ, हामी स्थापना गरिरहेका छौं, त्यसको नामै हो देवी-देवताको दुनियाँ । सत्ययुगमा नै देवी-देवता हुन्छन् । अरू कसैलाई देवी-देवता भनिदैन । वहाँ मनुष्य हुँदैनन् । एउटै देवी-देवता धर्म हुन्छ, अरू कुनै धर्म नै हुँदैन । अहिले तिमी बच्चाहरूको स्मृतिमा आएको छ- वास्तवमा हामी देवी-देवता थियौं, निशानीहरू पनि छन् । इस्लामी, बौद्धी, क्रिश्चियन आदि सबैको आ-आफ्नो निशानी छ । हाम्रो जब राज्य थियो तब अरू कोही थिएन । अहिले अरू सबै धर्म छन्, हाम्रो देवता धर्म छैन । गीतामा शब्द धेरै राम्रा-राम्रा छन् तर कसैले बुझ्न सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ- *विनाशकाले विपरीत बुद्धि र विनाशकाले प्रीत बुद्धि* । विनाश त यस समयमा नै हुनु छ । बाबा आउनुहुन्छ पनि संगमयुगमा, जबकि चेंज हुनु छ । बाबा तिमी बच्चाहरूलाई बदलामा सबै कुरा नयाँ दिनुहुन्छ । उहाँ सुनार पनि हुनुहुन्छ, धोबी पनि हुनुहुन्छ, ठूलो व्यापारी पनि हुनुहुन्छ । बिरलै कसैले बाबासँग व्यापार गरून् । यस व्यापारमा त अथाह फाइदा छ । पढाइमा फाइदा धेरै हुन्छ । महिमा पनि गरिन्छ- पढाइ कमाइ हो, त्यो पनि जन्म-जन्मान्तरका लागि कमाइ हो । त्यसैले यस्तो पढाइ राम्ररी पढ्नुपर्छ र पढाउन पनि धेरै सहज पढाउँछु । केवल एक हप्ता बुझेर फेरि जहाँ गए पनि, तिमीहरूको पासमा पढाइ आइरहन्छ अर्थात् मुरली मिलिरहन्छ अनि फेरि कहिल्यै लिंक टुट्दैन । यो हो आत्माहरूको परमात्माको साथ लिंक । गीतामा पनि यी शब्द छन्- *विनाश काले विप्रीत बुद्धि विनशन्ती, प्रीत बुद्धि विजयन्ती* । तिमी जान्दछौ- यस समयमा मनुष्य एक अर्कालाई मारपिट गरिरहन्छन् । यिनीहरूमा जस्तो क्रोध वा विकार अरू कसैमा हुँदैन । यो पनि गायन छ- द्रौपदीले पुकारिन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ, तिमी सबै द्रौपदीहरू हौ । भगवानुवाच, बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब विकारमा नजाऊ । म तिमीलाई स्वर्गमा लिएर जानेछु, तिमी केवल म बाबालाई याद गर । अहिले विनाशकाल हो नि, कसैको पनि सुन्दैनन्, लडि नै रहन्छन् । उनीहरूलाई कति भनिन्छ- शान्त रहनू, तर शान्त रहँदैनन् । आफ्ना बच्चा आदिबाट बिछोडिएर लडाईंको मैदानमा जान्छन् । कति मनुष्य मरिरहन्छन् । मनुष्यको कुनै महत्त्व छैन । यदि महत्त्व छ, महिमा छ भने देवी-देवताहरूको । अहिले तिमी यस्तो बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । तिमीहरूको महिमा वास्तवमा यी देवताहरूभन्दा पनि बढी छ । तिमीलाई अहिले बाबाले पढाइरहनुभएको छ । कति उच्च पढाइ छ । पढ्नेवाला धेरै जन्मको अन्त्यमा बिलकुलै तमोप्रधान छन् । म त सदैव सतोप्रधान नै छु । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरूको आज्ञाकारी सेवक बनेर आएको छु । विचार गर- हामी कति फोहोरी बनेका छौं । बाबाले नै हामीलाई वाह-वाह बनाउनुहुन्छ । भगवान् बसेर मनुष्यलाई पढाएर कति उच्च बनाउनुहुन्छ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- म धेरै जन्मको अन्त्यमा तिमी सबैलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनाउन आएको छु । अहिले तिमीलाई पढाइरहेको छु । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई स्वर्गवासी बनाएँ फेरि तिमी

नर्कवासी कसरी बन्यौ, कसले बनायो ? गायन पनि छ— विनाश काले विप्रीत बुद्धि विनशन्ती । प्रीत बुद्धि विजयन्ती । फेरि जति-जति प्रीत बुद्धि हुनेछौ अर्थात् धेरै याद गर्नेछौ, त्यति नै तिम्रै फाइदा हुन्छ । लडाईको मैदान हो नि । यो कसैले पनि जान्दैन— गीतामा कुनचाहिँ युद्ध बताइएको छ । उनीहरूले त फेरि कौरव र पाण्डवको युद्ध देखाएका छन् । कौरव सम्प्रदाय, पाण्डव सम्प्रदाय पनि छन् तर कुनै युद्ध त होइन । पाण्डव उनलाई भनिन्छ जसले बाबालाई जान्दछन् । बाबासँग प्रीत बुद्धि छन् । कौरव उनलाई भनिन्छ जो बाबासँग विपरीत बुद्धि छन् । शब्द त धेरै राम्रा-राम्रा बुझ्न लायक छन् ।

अहिले हो संगमयुग । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । बुद्धिले काम लिनु छ । अहिले दुनियाँ कति ठूलो छ । सत्ययुगमा कति थोरै मनुष्य हुनेछन् । सानो वृक्ष हुन्छ नि । त्यो वृक्ष फेरि ठूलो हुन्छ । मनुष्य सृष्टिरूपी यो उल्टो वृक्ष कस्तो छ, यो पनि कसैले जान्दैन । यसलाई कल्प वृक्ष भनिन्छ । वृक्षको ज्ञान पनि चाहिन्छ नि । अरू वृक्षको ज्ञान त धेरै सजिलो छ, तरुनै बताइदिन्छन् । यस वृक्षको ज्ञान पनि यस्तै सजिलो छ तर यो हो मनुष्य वृक्ष । मनुष्यलाई आफ्नो वृक्षको बारेमा थाहै हुँदैन । भन्ने पनि गर्छन्— परमात्मा रचयिता हुनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य चैतन्य हुनुपर्छ । बाबा सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँमा कुनचाहिँ ज्ञान छ, यो पनि कसैले बुझ्दैनन् । बाबा नै बीज रूप, चैतन्य हुनुहुन्छ । उहाँबाट नै सारा रचना हुन्छ । त्यसैले बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ, मनुष्यलाई आफ्नो वृक्षको बारेमा थाहै छैन, अरूको वृक्षलाई त राम्ररी जान्दछन् । वृक्षको बीज यदि चैतन्य हुने हो भने बताउने थियो तर त्यो त जड हुन्छ । अब तिमी बच्चाहरूले नै रचयिता र रचनाको रहस्यलाई जान्दछौ । उहाँ सत्य हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । चैतन्यसँग त बातचित गर्न सक्नुहुन्छ नि । मनुष्यको तन सबैभन्दा श्रेष्ठ अमूल्य भनेर गायन गरिएको छ । यसको मूल्य तोक्न सकिदैन । बाबा आएर आत्माहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ ।

तिमी रूप पनि हौ, बसन्त पनि हौ । बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । उहाँबाट तिमीलाई रत्न मिल्छन् । यो ज्ञान रत्न हो, जुन रत्नबाट त्यो रत्न पनि तिमीलाई धेरै मिल्छन् । लक्ष्मी-नारायणसँग हेर कति रत्न छन् । हीरा-जुहारतको महलमा रहन्छन् । नाम नै छ स्वर्ग, जसको तिमी मालिक बन्नेवाला छौ । कोही गरिबलाई अचानक ठूलो चिट्ठा मिल्यो भने पागल हुन्छन् नि । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— तिमीलाई विश्वको बादशाही मिल्छ त्यसैले मायाले पनि कति विघ्न ल्याउँछ । तिमीलाई पछि गएर थाहा हुनेछ— मायाले कति राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई पनि निलिदिन्छ । एकदम खाइदिन्छ । तिमीले सर्पलाई देखेका छौ— भ्यागुतोलाई कसरी समात्छ, जसरी हात्तीलाई गोहीले खान्छ । सर्पले भ्यागुतोलाई एकदम साराका सारा निलिदिन्छ । माया पनि यस्तै छ, बच्चाहरूलाई जिउँदै पक्रिएर एकदम खत्तम गरिदिन्छ जसकारण फेरि कहिल्यै बाबाको नाम पनि लिदैनन् । योगबलको तागत तिमीमा धेरै कम छ । सारा आधार योगमा छ । जसरी सर्पले भ्यागुतोलाई निलिदिन्छ, तिमी बच्चाहरू पनि सारा बादशाहीलाई निल्दछौ । सारा विश्वको बादशाही तिमी सेकेण्डमा लिन्छौ । बाबा कति सहज युक्ति बताउनुहुन्छ । कुनै हतियार आदि छैन । बाबा ज्ञान-योगको अस्त्र-शस्त्र दिनुहुन्छ । उनीहरूले फेरि स्थूल हतियार आदि दिएका छन् ।

तिमी बच्चाहरू यस समय भन्दछौ— हामी केबाट के बनेका थियौ ! जो चाह्यो त्यही भन, हामी यस्ता अवश्य थियौ । हुन त हामी मनुष्य नै थियौ तर गुण र अवगुण त हुन्छन् नि । देवतामा दैवी गुण हुन्छन्, त्यसैले उनीहरूको महिमा गाउँछन्— आप सर्वगुण सम्पन्न... हम निर्गुण हारे में कोई गुण नाही । यस समय सारा दुनियाँ नै निर्गुण छ अर्थात् एउटा पनि दैवी गुण छैन । बाबा जो गुण सिकाउनेवाला हुनुहुन्छ, उहाँलाई नै जान्दैनन्, त्यसैले भनिन्छ विनाश काले विपरीत बुद्धि । अब विनाश त हुनु नै छ संगमयुगमा । जबकि पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ र नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ । यसलाई विनाश काल भनिन्छ । यो हो अन्तिम विनाश फेरि आधाकल्प कुनै लडाई आदि हुँदैन । मनुष्यलाई केही पनि थाहा छैन । विनाश काले विपरीत बुद्धि छन्, त्यसैले अवश्य पुरानो दुनियाँको विनाश होला नि । यस पुरानो दुनियाँमा कति आपत्ति छ । मरिरहन्छन् । बाबा यस

समयको हालत बताउनुहुन्छ । फरक त धेरै छ नि । आज भारतको यो हाल छ, भोलि के बन्नेछ ? आज यहाँ छौ, भोलि तिमी कहाँ हुनेछौ ? तिमी जान्दछौ— पहिले नयाँ दुनियाँ कति सानो थियो । वहाँ त महलमा पनि कति हीरा-जुहारत आदि हुन्छन् । भक्तिमार्गमा पनि तिम्रो मन्दिर कुनै कम कहाँ हुन्छ र ! केवल एउटा सोमनाथको कहाँ हुन्छ र ! कसैले एउटा बनायो भने त्यसलाई देखेर अरूले पनि बनाउँछन् । एक सोमनाथ मन्दिरबाट नै कति लुटे । फेरि आफ्नै अर्को यादगार बनाएका छन् । भित्तामा पत्थर आदि लगाउँछन् । यी पत्थरको के महत्त्व छ ? यति सानो हीराको पनि कति दाम पर्छ । बाबा जौहरी थिए, एक रत्तीको हीरा हुन्थ्यो, ९० रूपयाँ रत्ती । अहिले त त्यसको महत्त्व हजारौं रूपयाँ छ । भेटिँदैन पनि । धेरै मूल्य बढेको छ । अहिले बेलायत आदितिर धन धेरै छ, तर सत्ययुगको अगाडि यो केही पनि होइन ।

अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— *विनाश काले विपरीत बुद्धि* छन् । तिमी भन्दछौ— विनाश समीप छ, त्यसैले मानिसहरू हाँस्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म कति समय बसिरहन्छु र, मलाई कुनै आनन्द आउँछ र ? म त न सुखी, न दुःखी हुन्छु । मेरो ड्युटी हो पावन बनाउने । तिमी यस्ता थियौ, अब यस्तो बनेका छौ, फेरि तिमीलाई यस्तो उच्च बनाउँछु । तिमी जान्दछौ— हामी फेरि त्यो बन्नेवाला छौ । अब तिमीलाई यो समझ आएको छ, हामी यो दैवी घरानाका थियौ । राजाई थियो । फेरि यसरी आफ्नो राजाई गुमायौ । फेरि अरू-अरू आउन थाले । अब यो चक्र पूरा हुन्छ । अहिले तिमी सम्झन्छौ लाखौं वर्षको त कुरा नै होइन । यो लडाईं हो नै विनाशको, त्यसतर्फ त धेरै आरामसँग मर्नेछन् । कुनै कष्ट हुँदैन । हस्पिटल आदि नै हुँदैनन् । को बसेर सेवा गर्छ, रुन्छ । वहाँ त यो रसम नै हुँदैन । उनीहरूको मृत्यु सजिलै हुन्छ । यहाँ त दुःखी भएर मर्छन् किनकि तिमीहरूले धेरै सुख लिएका छौ त्यसैले दुःख पनि तिमीले नै देख्नु छ । रगतको नदी यहाँ नै बग्छ । उनीहरू सम्झन्छन्— यो लडाईं शान्त हुनेछ तर शान्त त हुनु छैन । *मिरुआ मौत मलुका शिकार* । तिमी देवता बन्नेछौ, फेरि कलियुगी फोहोरी सृष्टिमा त तिमी आउन सक्दैनौ । गीतामा पनि छ भगवानुवाच । विनाश पनि हेर, स्थापना हेर । साक्षात्कार भयो नि ! यो साक्षात्कार सबै अन्त्यमा हुनेछ— फलानो फलानो यस्तो बन्छन् फेरि त्यस समय रुनेछन्, धेरै पछुताउने छन्, सजाय खानेछन्, भाग्यलाई दोष दिनेछन् । तर के गर्न सक्छन् र ? यो त २१ जन्मको चिह्न हो । स्मृति त आउँछ नि । साक्षात्कार विना कसैलाई सजाय मिल्न सक्दैन । अदालत (ट्रिब्युनल) बस्छ नि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वयंमा ज्ञान रत्न धारण गरेर रूप-बसन्त बन्नु छ । ज्ञान रत्नबाट विश्वको बादशाहीको चिह्न (लटरी) लिनु छ ।
- २) यस विनाशकालमा बाबासँग प्रीत राखेर एकको नै यादमा रहनु छ । यस्तो कुनै कर्म गर्नु छैन जसकारण अन्त्य समयमा पछुताउनु परोस् ।

वरदानः— सदा स्नेही बनेर उड्ती कलाको वरदान प्राप्त गर्ने निश्चित विजयी, निश्चिन्त भव

स्नेही बच्चाहरूलाई बापदादाद्वारा उड्ती कलाको वरदान मिल्दछ । उड्ती कलाद्वारा सेकेण्डमा बापदादाको पासमा पुग्यौ भने जस्तोसुकै स्वरूपमा आएको मायाले पनि तिमीलाई छुन सक्दैन । परमात्मा छत्रछायाँभित्र मायाको छायाँ पनि आउन सक्दैन । स्नेहले मेहनतलाई मनोरञ्जनमा परिवर्तन गरिदिन्छ । स्नेहले हर कर्ममा निश्चित विजयी स्थितिको अनुभव गराउँछ, स्नेही बच्चाहरू हर समय निश्चिन्त रहन्छन् ।

स्लोगनः— कुनै कुरा नयाँ होइन (नथिंग न्यू) को स्मृतिद्वारा सदा अचल रह्यौ भने खुशीमा नाचिरहनेछौ ।